

Sygn. akt **IC 1990/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Szatkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Bogacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 grudnia 2014r. w P.

sprawy z powództwa (...) **Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.**

przeciwko M. C.

o **zapłatę**

- zasądza od M. C. na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. kwotę 102.823,55 zł (sto dwa tysiące osiemset dwadzieścia trzy złotych pięćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 10.04.2013r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4.886 zł (cztery tysiące osiemset osiemdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
- nakazuje pobrać od M. C. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Okręgowy w P. kwotę 3.856 zł (trzy tysiące osiemset pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem części opłaty od pozwu.

IC 1990/13

UZASADNIENIE

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od M. C. kwoty 102.823,55 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu.

Nakazem zapłaty, wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 22 maja 2013r. w sprawie VI Nc-e (...), Sąd Rejonowy w L. (...) uwzględnił w całości powyższe żądanie.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości; wskazał, iż w dniu 7 czerwca 2013r. zawarł z powodem ugodę, na mocy której zobowiązał się zapłacić kwotę 90.000 zł w terminie do 10 lipca 2013r., zatem roszczenie nie jest jeszcze wymagalne.

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2013r. Sąd Rejonowy w L. (...) stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości, przekazał sprawę do rozpoznania tut. sądowi.

W toku procesu strony prowadziły rozmowy na temat warunków zawarcia ugody sądowej. Ostatecznie nie doszło do zawarcia ugody; powód podtrzymał stanowisko, pozwany wniósł o oddalenie powództwa, nie podał jednak żadnych zarzutów wobec żądań pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10 czerwca 2005r. M. C. zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. w W. umowę kredyt mieszkaniowego na kwotę 130.320 zł. Strony uzgodniły, iż spłata kredytu będzie następować w ratach miesięcznych, poczynając od 15 lipca 2005r. przez okres 10 lat (v. umowa kredytowa z dnia 10 czerwca 2005r. k. 26-33).

Pozwany nie spłacał rat kredytu, wobec czego bank wypowiedział mu umowę (v. okoliczność niesporna).

Umową z dnia 14 czerwca 2011r. bank sprzedał powodowi m.in. przedmiotową wierzytelność (v. umowa sprzedaży wierzytelności k. 43- 56).

Pismem z dnia 6 marca 2013r. (...) S.A. we W., działając w imieniu powoda, poinformował pozwanego o powyższej umowie i wezwał go do zapłaty należności w łącznej kwocie 184.693,20 zł w terminie do 13 marca 2013r. (v. wezwanie do zapłaty z dnia 6 marca 2013r. k. 40). Pismo to M. C. odebrał w dniu 12 marca 2013r. (v. potwierdzenie odbioru wezwania do zapłaty k. 41-42).

W dniu 10 kwietnia 2013r. powód wystawił wyciąg ze swoich ksiąg rachunkowych, stwierdzając, iż nabył od (...) SA wierzytelność wobec M. C., która na dzień 18 marca 2013r. wynosiła 102.823,55 zł z tytułu należności głównej, 81.379,32 zł z tytułu odsetek i 1.772,10 zł z tytułu kosztów (v. wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 59).

W dniu 7 czerwca 2013r. strony zawarły ugodę, mocą której M. C. uznał wobec powoda swoje zobowiązanie z tytułu umowy kredytowej, zawartej z (...) S.A. w dniu 10 czerwca 2005r., a nabytej przez powoda. Strony ustaliły, iż na dzień 4 czerwca 2013r. należność ta wynosi 187.989,19 zł, na co składa się :

- 102.823,55 zł z tytułu należności głównej,
- 83.393,54 zł z tytułu odsetek,
- 1.772,10 zł z tytułu kosztów.

M. C. zobowiązał się do zapłaty na rzecz powoda kwoty 90.000 zł w terminie do 10 lipca 2013r. Strony uzgodniły, iż zapłata tej kwoty w ustalonym terminie zaspokoi wszelkie roszczenia funduszu z tytułu przedmiotowej umowy kredytowej. Jednocześnie zastrzegły, iż w przypadku opóźnienia w płatności, fundusz wezwie pozwanego do zapłaty zaległej należności, wyznaczając dodatkowy 14 dniowy termin do zapłaty, a w przypadku bezskutecznego upływu dodatkowego terminu cała pozostała do zapłaty kwota, wynikająca z zobowiązania pozwanego stanie się natychmiast wymagalna i będzie mogła być dochodzona w postępowaniu sądowym i egzekucyjnym. Strony postanowiły, iż niniejsza ugoda nie stanowi nowacji zobowiązania pozwanego (v. ugoda z dnia 7 czerwca 2013r. k. 37 – 39).

Pismem z dnia 16 lipca 2013r. indyktor wezwał pozwanego do zapłaty należności w terminie do 30 lipca 2013r., wskazując kwotę należności głównej, odsetek i kosztów (v. wezwanie do zapłaty z 16 lipca 2013r. wraz z potwierdzeniem nadania pisma k. 34 -36).

Od daty zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności przez bank do chwili obecnej pozwany nie zapłacił żadnych kwot tytułem spłaty zobowiązania, wynikającego z zaciągnięcia kredytu mieszkaniowego (v. okoliczność niesporna).

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie dokumentów w postaci : umowy kredytowej z dnia 10 czerwca 2005r. (k. 26-33), umowy sprzedaży wierzytelności (k. 43-56), wyciągu z ksiąg rachunkowych (k. 59), wezwania do zapłaty z dnia 6 marca 2013r. (k. 40), potwierdzenia odbioru wezwania do zapłaty (k. 41-42), ugody z dnia 7 czerwca 2013r. (k. 37-39), wezwania do zapłaty z dnia 16 lipca 2013r. wraz z potwierdzeniem jego nadania (k. 34-36).

Pozwany nie kwestionował zasadności wypowiedzenia umowy kredytowej, ani faktu dokonania przelewu wierzytelności z tejże umowy na rzecz powoda. Wobec tego nie było potrzeby wykazania dokumentami powyższych okoliczności.

Sąd zważył, co następuje:

Powód opiera swoje roszczenia na treści przepisu art. 509 kc, zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania; wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

M. C. nie spłacił należności kredytowej z tytułu umowy z dnia 10 czerwca 2005r., zgodnie zatem z warunkami tej umowy bank uprawniony był do jej wypowiedzenia i żądania zwrotu udzielonego kredytu.

Stąd też uznano, iż (...) uprawniony był do przelewu tej wierzytelności na rzecz osoby trzeciej.

W ugodzie z 7 czerwca 2013r. M. C. potwierdził istnienie pomiędzy nim a powodem zobowiązania, wynikającego z przelewu należności kredytowej, potwierdził również jej wysokość. Jego oświadczenie woli w tym zakresie – w myśl art. 917 kc- uchyla zatem niepewność co do roszczeń przysługujących od niego powodowi.

Ponieważ pozwany nie uiścił żadnej kwoty tytułem spłaty swojego zobowiązania, należało powództwo uznać za zasadne i zasądzić kwotę dochodzoną pozwem w całości.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 455 kc w zw. z art. 481 kc. Powód wezwał M. C. do zapłaty należnej kwoty w terminie do 13 marca 2013r., dlatego odsetki należne są od dnia następnego. Jednakże powód żąda odsetek od daty późniejszej, tj. od dnia wniesienia pozwu. Pozew, jak wynika adnotacji sądu elektronicznego, wniesiono w dniu 10 kwietnia 2013r. Od tej zatem daty ustalono termin płatności odsetek.

O kosztach procesu rozstrzygnięto z mocy art. 98 kpc, obciążając nimi w całości pozwanego jako stronę przegrywającą proces. Na koszty należne powodowi składa się kwota wynagrodzenia pełnomocnika, ustalona wg wartości przedmiotu sporu oraz uiszczona część opłaty od pozwu. Ponieważ powód uiścił jedynie część opłaty od pozwu, nakazano pobrać od pozwanego pozostałą część tej opłaty.